

Na konkrétnom príklade sme poukázali na niektoré z možností použitia samočinných počítačov pri oceňovaní využiteľných zásob podzemnej vody.

Doručené 20. 9. 1975
Odporučil L. Melioris

LITERATÚRA

- Drahoš, M. 1975: Použitie číslcových počítačov pri hydrogeologickom prieskume. [Diplomová práca.]
Banský, V. — Urumovič, K.: Vyhodnotenie čerpacích skúšok podľa Jacoba. Geol. průzk. (v tlači).
Banský, V. 1974: Aplikácia systému HYDGEO pri oceňovaní exploatačných zásob podzemných vôd. Zborník referátov VI. hydrogeologickej konferencie. Košice.
Banský, V. 1974: Spracovanie hydrogeologických podkladov pre samočinné počítače. [Kandidátske minimum.] Archív KIGH, Bratislava.
Šestakov, V. M. 1973: Dinamika podzemných vod. Moskva. Izd. Moskovskogo universiteta.
Banský, V. 1972: Slovenské Nové Mesto — hydrogeologická štúdia. Archív IGHP, Žilina.
Walton, W. C., 1970: Groundwater resource evaluation. Mc Graw — Hill Book Company.

ZO ŽIVOTA SPOLOČNOSTI

Stanislav Jacko: **Nové poznatky o kryštaliniku Čiernej hory** (Košice 13. 5. 1976)

Z výsledkov posledných výskumov vychodí, že kryštalinikum pásma Čiernej hory možno rozdeliť na tri základné litologické komplexy:

1. komplex primorogénnych migmatitov a pararúl, 2. komplex diafторitizovaných pararúl, 3. granitizovaný komplex Bujanovej.

Na základe štruktúrnej analýzy územia sa v kryštaliniku pásma Čiernej hory preukázali produkty dvoch orogénnych cyklov, hercýnskeho a alpínskeho V prvej, synkinematickej etape hercýnskeho orogénneho cyklu sa horniny pásma Čiernej hory regionálne metamorfovali v podmienkach fácie almandinických amfibolitov za vzniku sillimanitu — indexového minerálu pre komplex primorogénnych migmatitov a pararúl — a staurolitu — indexového minerálu pre južný okraj komplexu diafторitizovaných pararúl.

V nasledujúcej postkinematickej etape variskeho orogénneho cyklu vznikli horniny granitizovaného komplexu Bujanovej, reprezentované škálou: drobnozrnné biotitické ruly — migmatity — hybridný granodiorit — strednozrnný granodiorit — biotitický granodiorit. Relatívne mladší autometamorfovaný granit patrí k finálnym produktom hercýnskej vývojovej etapy kryštalinika Čiernej hory.

V rámci alpínskeho orogénneho cyklu boli odlišené 4 deformačné štádiá. Prvé dve (D_2 a D_3) zároveň sprevádzala metamórfná adaptácia minerálnych paragenéz hornín kryštalinika.

Štádium D_2 deformácie sformovalo základné črty stavby obalových útvarov, najmä mezozoika ružínskej série. V kryštaliniku sa prejavilo epizonálnou diafторézou. V jeho závere došlo k násunu gemeríd na pásmo Čiernej hory. V nasledujúcom štádiu deformácie D_3 vznikli severozápadno-juhovýchodné vrásky vrátane terajších megaštruktúr. V záverečnej etape tohto štádia bolo celé územie štruktúrne homogenizované v systéme monoklinálnych S_3 plôch s juhozápadným úklonom. Pričné orientované štruktúry D_4 a D_5 majú väčšinou disjunktívny charakter a dezintegrujú severozápadno-juhovýchodnú stavbu územia.